

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De poena frangentium carceres, vel inde fugientium. Cap. XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

vlla vtriusque Iurisdictionis læsione: nihilque prohibet, plures eiusdem delicti reos accusari coram diuersis iudicibus, & alios quidem condemnari vno modo, alios ad aliū modū iudicari, quia diuersa potest esse eorum causa, & dispar ratio defensionis, vt notat Couar. & Crauet. loc. cit.

2. Limita tamen, quando Iudex Ecclesiasticus præuenerit in captura laicorum, qui vna cum Clerico deliquerunt: tunc enim potest eos punire, vt d. Farinac. in Prax. to. 1. q. 8. num. 151. in fin. Bardiard. ad Clar. §. fin. q. 36. num. 50. Sperell. dec. 4. nu. 10. Dian. p. 4. tr. 1. ref. 7. nisi fortè ageretur de crimine, quod pœna sanguinis puniendum esset: tunc enim laici remittendi sunt ad iudicem sæcularem. Ricc. in Prax. Remiss. Delinquent. q. 42. nu. 18. quod videtur probari ex cap. in Archiepiscopatu de Raptor.

3. Dicitur autem facta præuentio, non tantum si reus captus fuerit de mandato Iudicis cap. penult. de for. compet. Grammat. de cis. 30. n. 6. & 9. Decian. tract. crimin. to. 1. lib. 4. cap. 20. nu. 3. sed etiam si Iudex fecit alicui præceptum de non discedendo de aliquo loco, vt dicunt DD. quos refert, & sequitur Bellett. tit. de fauor. Cleric. real. §. 4. circa princip. vbi idem dicit, quando reus spontè se constituit, puta si ab vno Iudice citatus noluit coram eo, sed coram altero comparere, cum ex eo dicatur executio personalis: sed cōtraria sententia videtur probabilior, præsertim si id fiat ad effugiendū acrius

iudiciū, ita Boss. in tit. de for. cōpet. n. 98. Farinac. cons. 134. n. 2. vol. 2.

SVM MARIVM.

1. Iniuste carcerati licitè possunt aufugere.
2. Quiliter puniantur aufugientes e carceribus, quando iuste detinentur.
3. Eximens aliquem de manibus familia qua pœna plectendus sit.
4. Cardinales S.R.E. quando possint reum ab ultimo supplicio liberare.

C A P. XLI.

De pœna frangentium Carceres, vel inde fugientium.

IC non loquimur de iniuste carceratis, qui licitè possunt aufugere, etiam cum frangione carceris, vt est communis DD. sententia, neque tenentur redire ad carceres, etiā si iurassent, se redituros, vt d. glos. comm. recepta in Clem. pastoralis ver. per violentam de sent. & re Iud.

2. Supposito igitur, quod carceratio sit iusta, quæritur, qua pœna huiusmodi rei puniatur? Resp. quod si huiusmodi carcerati cōspirauerint de frangendo, & aufugiendo re adhuc non deducta ad effectum; tunc habentur pro confessis, & conuictis ita, vt possint de iuris rigore condemnari in pœnā ordinariam illius delicti, de quo imputabantur secundum glos. & DD. in l. in eos ff. de custod. & exhib.

& exhib. reor. Clar. in d. fin. q. 21.
 vers. tertio autem modo Boss. in
 tit. de Carcer. num. 5. vel arbitraria
 pœna plectuntur, ut d. Ricc. in
 Collect. decis. 543. par. 3. Et hæc
 sententia æquior est, & in
 praxi seruanda; si verò fracto iam
 carcere aufugiunt, capite puniun-
 tur l. 1. ff. de Effra. Fo. vbi etiam di-
 citur, mitius esse agendam cum
 ijs, qui custodis negligentia eua-
 serunt. quod quidem intelligen-
 dum est, si aufugiunt ex carcere
 publico, secus si ex priuato, aut
 ex ciuitate, vel domo pro carce-
 re assignata Boss. & Clar. locis ci-
 tatis & alij communiter. non
 Obseruat tamen Clar. vbi supra d.
 vers. tertio autem modo, quod huius-
 modi pœna in praxi non seruan-
 tur, nisi contra contumaces;
 nam si quis post fugam captus sit,
 vel sponte reuertatur, non solet
 propter solâ fugâ è carceribus ta-
 lis condemnari, sed tantum gra-
 uius torqueri. immò si quis præ-
 sita fideiussione de non disce-
 dendo de aliquo loco sub certa
 pœna, ex eodem loco discesserit,
 & postea die sequenti reuersus
 fuerit, non potest exigi pœna
 contra fideiussorem; quia recedens
 è carceribus non dicitur recessisse
 animo fugiendi, sed reuertendi,
 si citò reuersus est Ricc. in
 Prax. for. Eccles. par. 1. res. 33. 1. vbi
 citat Carrer. in Pract. crimin. d. 3.
 num. 20. Farinac. in tit. de Carcer.
 q. 30. num. 77. Herculan. in tract.
 de caution. de non offend. c. 50. nu-
 17. Roman. conf. 193. Osa. de. 50.
 num. 1. & alios, & hanc esse com-
 munem testatur Clar. loco cit. d. q.

21. vers. tertio autem modo, in
 fin.

Item in foro Ecclesiastico tales
 arbitraria pœna puniuntur, ut di-
 cunt DD. quos refert, & sequitur
 Dian. par. 4. tr. 7. res. 15. vbi etiam
 notat, quod si detinebantur in
 carcere pro crimine hæresis, ex
 tali fuga resultat non solum indi-
 cium ad torturam, sed ex tali in-
 dicio cum alijs adiuncto possunt
 citari ad comparandum, atque
 etiam condemnari, si non com-
 paruerint.

3. Quæres, qua pœna sit punien-
 dus eximens aliquem è manibus
 familiæ, seu satellitum ab ipsis
 captum? Resp. quod si exemit
 captum pro debito ciuili, seu pri-
 uato, arbitrio Iudicis punitur
 l. quoties, ibi, coerceatur C. de exa-
 ctor. Tribus. lib. 10. & ultra tenetur
 parti ad damna, & interesse
 Guid. Pap. dec. 579. num. 1. & seq.
 Ricc. in Collect. dec. 586. par. 3. &
 dec. 1514. par. 5.

Addit Bart. in d. l. quoties, quod
 tenetur etiam ad id, quod parti
 debebatur per dictum textum, ibi,
 ac totius summa exactionem in
 se suscipiat. si verò exemerit reū
 captum pro causa criminali, vel
 detentum in carceribus, quando
 iam erat condemnatus, vel con-
 demnandus, quia aut erat con-
 fessus, vel conuictus de crimi-
 ne, & tunc incidit in crimen læsæ
 maiestatis l. cuiusque versus fin. ff.
 ad l. l. Maiest. l. addictos C. de
 Episc. aud. secus esset, si quis hoc
 faceret, antequam reus fuisset
 confessus, vel condemnatus, tunc
 enim pœna d. l. cuiusque non
 Cccc 2 suby-

subycitur, sed tenetur pro reo, ac si eo nomine in omnem casum fideiussisset *Secundum Add. ad Guid. Pap. d. dec. 579. lit. B. vel arbitraria pœna punitur Ricc. in d. collect. dec. 543. par. 3.*

- 4 Notandum est autem, quod Cardinales habent ex consuetudine privilegium, quod si obuiant alicui reo ducto ad supplicium, possunt mittendo suum pileum, illum à morte liberare, *ut d. Saly. in l. addictos in fin. C. de Episc. aud. quem refert, & sequitur Add. ad Guid. Pap. dec. 579. lit. c. Reusner. dec. 89. apud Ricc. in Collect. dec. 184. par. 5.*

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex ecclesiasticus etiam contra reos præuentos à Iudice seculari potest procedere ad spirituales pœnas.
- 2 Si Iudex ecclesiasticus, vel secularis reum condemnauit, vel absoluit, non potest idem reus amplius molestari, & limitatur *num. 3. & 4.*

C A P. XLII.

An punitus, vel absolutus in vno foro possit in alio pro eodem delicto molestari.

- 1 **N**on loquimur de excommunicatione alijque pœnis spiritualibus, ad quas Iudex ecclesiasticus procedere semper potest, etiamsi Iudex secularis reis imponeret pœ-

nam delicto condignâ, *ut d. Bard. in l. placet num. 6. & 7. C. de sacros. eccles. Afflict. decis. 219. num. 4. & seq. Baiard. ad Clar. S. fin. q. 36. num. 50. Bellett. Disquis. cleric. tit. de fauor. cleric. real. S. ult. num. 106. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 38. nu. 7. quia pœna censurarum est prorsus diuersa, & separata à pœnis iuris ciuilibus. Abb. in cap. tunc nu. 5. de Procur. Roland. cons. 12. num. 17. c. u. seq. vol. 2. Farinac. de Inquis. q. 4. n. 7. & seq. Bellett. loco cit. nu. 106. vel quia huiusmodi pœnæ spirituales sunt potius medicinales, quam afflictiuæ, & idè in hoc proposito non sunt inter pœnas connumerationis, *ut d. Clar. S. fin. q. 57. vers. sed quero in fin.* Hinc potest Iudex laicus adhuc reum punire, etiamsi ecclesiasticus ad pœnas spirituales processerit, cum huiusmodi pœnæ potius ad animæ salutem, quam ad corporis afflictionem imponantur *Clar. loco cit. Farinac. d. q. 4. num. 8. Scacc. de Iudic. lib. 1. cap. 12. nu. 91. in princip. Layman. in: theol. mor. lib. 4. tract. 9. cap. 2. num. 6. Ricc. in Prax. Remiss. Delinquen. quest. 20. num. 11.**

- 2 Quoad ceteras verò pœnas regula est, quod si Iudex ecclesiasticus, vel secularis reum condemnauit, vel absoluit, non potest idem reus amplius molestari: sed sententia prædicta parit exceptionem rei iudicate in alio foro: alias præuentio esset omninò inutilis *Couar. lib. 2. var. resol. cap. 10. sub n. 6. vers. vnde c. m. Farinac. de Inquis. q. 4. sub. num. 11. qui testantur de communi Scacc. de Iudic. lib. 1. c. 12. num. 21. & seq. Ferr. qq. mor. p. 7. q. 107.*